

סז:

א. כי האי גוונא זב נמי טמוי מטמי באונס

הקשו התוס' בשם הרשב"א, שעדיין שרץ חמור שהוא מטמא בכעדשה, משא"כ זב שלדעת ר' נתן צריך חתימת פי האמה. ותירצו, שטמא מת יוכיח, ששיעור טומאתו הוא כזית. ובשפת אמת תירץ, שבאמת חתימת פי האמה תלוי במה שהוא אדם, ולפעמים הוא יותר מכגריס, ולפעמים פחות מכעדשה, ולכך אין בזה שום פירכא, בין לקולא ובין לחומרא.

ב. ורבי יהודה שפיר קאמר רבי שמעון

הקשה השפת אמת, שהרי העמידו את רבי שמעון כדעת רבי נתן שזב צריך חתימת פי האמה, וכיון שלא הודו לו חכמים בזה, אם כן רבי יהודה חולק עליו. ותירץ, שלענין זה שרבי יהודה מצריך פסוקים לזבים וטמאי מתים מפני שחלוקים במחנותיהם הקשנה הגמרא שהוא כרבי שמעון.

ג. מחילות לא נתקדשו ובעל קרי משתלח חוץ לב' מחנות

פירש רש"י, ששמע את שתי המימרות הללו יחד מרבו ולכך אמרם גם הוא יחד. והתוס' רי"ד פירש, ששניהם ענין אחד, ובא לפרש מה שאמרו בפ"ק דמדות, שאם אירע קרי לאחד מהכהנים, היה יוצא והולך לו במסיבה ההולכת תחת הבירה, והנרות דולקין מכאן ומכאן, עד שמגיע לבית הטבילה, ובא וישב לו אצל אחיו הכהנים עד שהשערים נפתחים, ויוצא והולך לו, ומבואר שם שכל הלילה היה עומד במחילה. ועל זה פירש שלא נאמר שהטעם הוא משום שבעל קרי מותר במחנה לזויה, שאינו נכון, אלא הדין הוא שמשלח חוץ לב' מחנות, והטעם הוא משום שמחילות לא נתקדשו.

ד. מחילות לא נתקדשו

הקשו התוס', שהרי דוד המלך קידש הרצפה עד התהום, ואיך שייך לומר שמחילות לא נתקדשו. ותירצו, שלקמן מבואר שרבי יוחנן לא אמר שלא נתקדשו אלא בפתוחות לחול, אבל בפתוחות לקודש הרי הם קודש.

ובמהר"י קורקוס (בית הבחירה פ"א סוף ה"י) הביא מה שכתבו התוס', והקשה שסוף סוף, אם קידש דוד את כל הרצפה עד התהום, אם כן מה החילוק אם פתוחות לחול או לקודש. ולכך כתב בדעת הרמב"ם, שבאמת הסוגיות חלוקות, והרמב"ם פסק כסוגיותנו, ולכן סובר שלא קידש דוד המלך אלא הרצפה עצמה, ולא תחתיה עד התהום.

ה. ובעל קרי משתלח חוץ לשתי מחנות

הקשה המשך חכמה (ריש פ' במדבר), אם בעל קרי משתלח חוץ לב' מחנות, כיצד שהו הלויים עם נשותיהם במדבר במחנה לזויה. וכתב שצריך לומר, שהלויים השומרים משמרת הקדש היו סמוכים סביב למשכן העדות, ורק בסביבות הארון היה דין מחנה לזויה, אבל אהליהם נשיהם וטפם, היו חונים סביבות המחנה, לפני מחנה ישראל. וכתב שלכך היה מרחק מיל בין מחנה לזויה ובין מחנה ישראל, ושם מסביב היו מותרים בתשמיש. [ויש להעיר ממה שאמרו לעיל (ע"א) על הפסוק ויקח משה את עצמות יוסף עמו, שמת מותר במחנה לזויה, ויתכן שכיון שמשה רבנו פירש מאשתו, לכך לא דר עם שאר הלויים באהליהם, אלא היה סביב לארון במחנה לזויה ממש. אולם קשה, שבפסוקים אלו לכאורה עדיין לא פירש משה מאשתו, וצ"ע].